

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De castigatione: & quòd alienis malis castigari debeamus. cap. lxii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

te, & cōplebo sermones tuos. Ingressa est itaq; Bethsabee ad regē in cubiculo, &c. **F**
 Qui audit increpationes vitæ, in medio sapientium demorabitur. Qui ob-
 temperat, consiliis, sapiens est. Qui custodit redargutiones, gloria afficitur.
 Qui custodit increpationes, amat animam suam. Qui custodit increpationes,
 sapientiam consequetur. Si argueris hominem prudentē, inuenies sensum.

Basil. Non conuenit hucusque duntaxat oratione progredi, ut peccantem coarguas. Hoc enim
 Non satis demidia tantum medicinæ pars est. Etenim morbi magnitudinem ægrotanti ostendere, ut
 est ægrotum depellendo malo, quam par sit, curam adhibeat, vtile quidem est: at hic eum relinquere, nec
 morbum ostendere. ad sanitatem velut porrecta manu ducere, nihil aliud fuerit, quam eum, qui ægrotat, mor-
 bo opprimendum deserere. **G**

Nāz. in Oculus tuetur cætera: at se non videt:
Tetrast. Ac ne quidem cætera, nimis si cæcutit.

Ergo monitorem rebus in cunctis habe.

Manus requirit nam manum, pes & pedem.

Viri excelsi animo præditi hoc est, amicorum potius libertate, quam inimicorum af-
 sentatione delectari.

De iis, qui consilia respuunt, ac reprehendi molestè ferunt.

C A P. L X I.

H

2. Reg. 24.

DIXIT rex ad Ioab principem exercitus sui, Perambula omnes
 tribus Israël à Dan vsque Bersabee, & numerate populum. Di-
 xitque Ioab regi, Quid sibi Dominus meus rex vult in re hu-
 iusmodi? Obtinuit autem sermo regis, &c.

Scholium.

Sciendum est Dauidem, quòd consilium repudiasset, septuaginta
 hominum millia amisisse.

Pro. 9.

15.

Noli arguere derisorem, ne oderit te. Qui arguit derisorem, ipse iniuriam sibi
 facit: & qui arguit impium, sibi maculam generat. Qui increpationes odit, mo-
 nietur turpiter. Non amabit stultus eos, qui se arguunt. **I**

Amos. 5.

Odio habuerunt corripientem in porta. Omnes arguentes in portis infe-
 ctati sunt.

Mat. 18.

Si peccauerit in te frater tuus, vade, & corripe eum inter te, & ipsum solum. Si
 te audierit, lucratus eris fratrem tuum. Si autem te non audierit, adhibe tecum ad-
 huc vnum vel duos, ut in ore duorum aut trium stet omne verbum. Quòd si
 non audierit eos, dic Ecclesiæ. Si autem Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut Eth-
 nicus & Publicanus.

Basil.

Homo, qui aliorum consilio vti recusat, nauis est gubernaculi expers. Qui medicinam
 sibi à fratre adnotam repudiat, sibi ipse repugnat. **K**

Anima omnis, quæ admonitionem respuit, incurabilis est.

Nāz.

O singularem stuporem, aut si quod aliud aptius vocabulum huic vitio tribui potest!
 Quos tanquam bene de nobis meritos amare oportebat, eos tanquam hostes vlciscimur, odio

Amos. 5.

videlicet habentes eos, qui in portis arguunt, ac pium sermonem execrantes. Atque ita de-
 mum iis, qui benevolentia erga nos affecti sunt, grauius bellum illaturos nos existimamus,
 si nos ipsos quamplurimis malis mulctauerimus: peri de videlicet atque ij, qui carnes suas
 commordentes, aliorum carnes arrodere sibi videntur.

De castigatione: & quòd alienis malis castigari debeamus.

C A P. L X I I.

Auferes

A **V**FERES malum de medio tui: vt audientes ceteri timorē habeant. *Deut. 19.*

Proximorum plaga castigari atque emendari oportet: ac per aliena mala, Na. suis rebus probē consulere.

Ex alienis calamitatibus hoc commodi capiendum est, vt nostris rebus re- Etē prospiciamus.

Melior esto, alienis malis emendatus.

Pœna sæpē quidem eos quoque, qui peccant, castigat ac meliores reddit: sin minus, ac certē eos, qui propius ad ipsos accedunt. Etenim aliorum cruciatus multos ad meliorem frugem conuertunt, metuentes videlicet, ne eadem patiantur.

B *De studio: & quod Deo minimē fauente omne studium inutile sit.*

CAP. LXIII.

DOMINO gressus hominis diriguntur. Nisi Dominus *Ps. 36. 126* ædificauerit domū, in vanum laborauerunt qui ædificāt eam.

A Domino diriguntur gressus hominis. Equus paratur *Pro. 20. 21* ad diem belli: Dominus autem salutem tribuit.

Scio Domine, quia non est hominis via eius: nec viri est vt *Hier. 10.* ambulet, & dirigat gressus suos.

C *Est homo laborans & festinans: & tantō magis non abun-* *Eclj. 11.*
dabit. Est homo marcidus, egens auxilio, deficiens virtute, & abundans pau-
peritate. Et oculus Dei respexit illum in bono, & erexit eum ab humilitate ipsius,
& exaltauit caput eius: & mirati sunt in eo multi, & honorauerunt Deum,
Non volentis neque currentis, sed miserentis est Dei. *Rom. 9.*

Sine Dei indulgentia & fauore fieri non potest, vt quispiam se ad honestum & lau- Basil.
dabile vita genus conferat.

Pulcherrima quæque atque optima eligere, ac velle & studere, omnemque laborem sus- Chryso.
ferre, propositi nostri est: at eadem ad finem perducere, nec dilabi sinere, sed ad metā ipsam *Nota ad-*
virtutum peruenire, superna gratia est. Virtutem enim Deus nobiscum partitus est: ac nec *uersus li-*
eam omnium in nostra potestate reliquit, ne in arrogantiam attollamur: nec rursus eam ipse *beri arbi-*
prorsus assumpsit, ne in socordiam declinemus: verum nonnulla parte laboribus nostris re- *trij oppu-*
licta, maiori ex parte ipse eam præstat atque absoluit. *gnatores.*

Omnis probæ actionis initium in nostra voluntate consistit: finis autem in Deo.

*Volentibus quidem animis nostris Deus fauorem suum adiungit. Si autem animi prom-
ptitudo desit, Spiritus quoque diuinitus concessus sese contrahit, ac subducit.*

*Nihil in mortalibus est propriè vtile, ac verè laudabile, quod non diuinitus ipsis con-
cedatur.*

De mundana sapientia.

CAP. LXIIII.

E **P**ERDAM sapientes de Idumæa, dicit Dominus. *Abd. 1.*

Perdam sapientiam sapientum, & prudentiam prudentum reprobabo.

Confusi sunt sapientes, perterriti, & capti sunt: verbum *Hier. 8.*
enim Domini proiecerunt.

Filij Agar exquirunt prudentiam, quæ de terra est: nego- *Baruc. 3.*
tatores terræ & Theman, & fabulatores, & exquisitores pru-
dentia & intelligentia: viam autem sapientia nescierunt, neque commemorati
sunt femitas eius.

Errant Deum quærentes, & volentes inuenire. Etenim cū in operibus illius *Sap. 13.*
conuerterentur, inquirunt, & per-suasum habent, quoniam bona sunt, quæ viden-